

Reuniunea prestigioasă de la Chișinău – prima de acest fel în Republica Moldova – așezată sub tenta dezvoltării societale durabile și patronată de cele mai înalte autorități științifice în frunte cu Academia de Științe, cunoaște un deziderat de mare importanță și maximă semnificație: dialogul profesional și instituționalizat spre evaluarea stării patrimoniului cultural și misiunea mijloacelor potrivite spre a-l apăra, a unor strategii și programe coerente de atitudine.

Solicitând cordial și respectuos pe responsabili și principali, subliniem că patrimoniul cultural este bun al națiunii și parte a avuției naționale, că reprezintă cel mai de preț produs identitar, obligând la buna sa păstrare și susținere pe seama generațiilor de acum și a celor viitoare.

Alina OSTAPOV

Master în arhitectură, Facultatea Urbanism și Arhitectură,
Universitatea Tehnică din Moldova, Chișinău
E-mail: ostapov.alina@mail.ru

POLITICILE DE STAT ALE REPUBLICII SOVIETICE SOCIALISTE MOLDOVENEȘTI — INSTRUMENT DE REGLEMENTARE A PATRIMONIULUI ARHITECTURAL

Păstrarea, restaurarea și conservarea patrimoniului arhitectural a devenit unul din subiectele majore în Republica Moldova odată cu schimbările socio-economice importante survenite. Modificările politice au determinat apariția unor probleme în reglementarea urbană, care conține multe lacune și nu mai este eficace, deoarece, fundamentată pe legislația Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești, nu mai corespunde condițiilor actuale de dezvoltare. În afară de aceasta, odată cu formarea noului stat, au fost distruse în mare parte practicile Uniunii Sovietice în salvagardarea patrimoniului și a fost desființat sistemul administrativ, și-a întrerupt activitatea Combinatul special științific de restaurare și producție sculpturală, au fost lichidate organizațiile ce formau specialiști în domeniu etc. Ideologia sovietică și cadrul reglementar privind protecția patrimoniului era un instrument strategic puternic pentru acea perioadă istorică. Un sistem întreg lucra asupra studierii stării monumentelor existente, identificarea/ înregistrarea celor noi și asupra metodelor de îmbunătățire ale acestora. Sistematic patrimoniul imobil era verificat de stat, iar, în cazul când acesta era deteriorat, erau sancționați atât șefii organizațiilor, cât și persoanele fizice.

În prezent, golurile legislative influențează negativ și continuă să dăuneze spațiilor istorice din țară: în ultimii ani, se observă degradări și chiar demolări în proporții deosebit de mari ale edificiilor de patrimoniu. Exploatarea clădirilor nu mai corespunde nici decretelor de altă dată, nici normelor legislative contemporane.

Instrumentele politice sovietice erau orientate nu doar spre salvagardarea, ci și spre popularizarea patrimoniului imobil și relevarea importanței acestuia, în așa mod formându-se o societate de o cultură înaltă. Comunitatea actuală trebuie să înțeleagă că păstrarea moștenirii arhitecturale prețioase și promovarea ei va stimula în mod necesar benefic și dezvoltarea urbei.